Prima instanţă: Judecătoria Chişinău, sediul Central (jud. Gheorghe Mîțu)
Dosarul nr. 2ri-273/24
(2-19112307-02-2ri-23052024)

D E C I Z I E

11 iulie 2024 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău în componenţa:

Preşedintele şedinţei, judecătorul Ana Panov
Judecătorii Natalia Mămăligă și Ala Malîi

examinând, fără citarea părţilor, cererea de recurs declarată de recurentul administratorul autorizat Nicolae Bostan, împotriva încheierii Judecătoriei Chişinău, sediul Central din 9 aprilie 2024, prin care s-a respins cererea administratorului autorizat Nicolae Bostan cu privire la aprobarea şi încasarea remunerației pentru exercitarea funcției de lichidator al SRL"ZOOFARMSERVICE" și încasarea acesteia de la membrul organelor de conducere a debitorului insolvabil SRL"ZOOFARMSERVICE", Alexandr Harcenco,-

a c o n s t a t a t:

Poziţia instanţei de fond:

1. La data de 26 decembrie 2017, creditorul SRL"Medicamentum" a depus cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate în privinţa debitorului SRL"ZOOFARMSERVICE".
2. Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 2 ianuarie 2018, cererea introductivă a fost admisă spre examinare.
3. Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 11 ianuarie 2018, cauza de insolvabilitate în privința SRL"ZOOFARMSERVICE", a fost transmisă pentru judecare în instanța competentă – Judecătoria Chișinău.
4. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din data de 15 februarie 2018, s-a primit în procedură cauza de insolvabilitate în privința SRL"ZOOFARMSERVICE".
5. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 15 octombrie 2018 a fost intentat procesul de insolvabilitate în privinţa debitorului SRL"ZOOFARMSERVICE", cu inițierea procedurii simplificate a

falimentului, în calitate de lichidator a fost numit, administratorul autorizat Nicolae Bostan.

6. La data de 29 decembrie 2023, administratorul autorizat Nicolae Bostan a depus cerere privind aprobarea şi încasarea remunerației pentru exercitarea funcției de lichidator al SRL"ZOOFARMSERVICE" și cheltuielilor suportate și încasarea acestora de la membrul organelor de conducere a debitorului insolvabil SRL"ZOOFARMSERVICE", Harcenco Alexandr.
7. Iar prin încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Central din 9 aprilie 2024, s-a respins integral cererea administratorului autorizat Nicolae Bostan cu privire la aprobarea şi încasarea remunerației pentru exercitarea funcției de lichidator al SRL"ZOOFARMSERVICE" și încasarea acesteia de la membrul organelor de conducere a debitorului insolvabil SRL"ZOOFARMSERVICE", Harcenco Alexandr.

Solicitarea recurentului:

8. Nefiind de acord cu încheierea instanței de fond, la data de 23 aprilie 2024 prin intermediul poștei electronice, recurentul administratorul autorizat Nicolae Bostan, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chişinău, sediul Central din 9 aprilie 2024, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea integrală a încheierii instanței de fond, cu soluționarea problemei în fond și adoptarea unei decizii privind admiterea cererii înaintate de administratorul autorizat Nicolae Bostan. La cererea de recurs a fost anexată și dovada de plată a taxei de timbru.

Argumentele părţilor:

9. În motivarea recursului s-a indicat că nu este de acord cu încheierea instanței de fond, o consideră ca fiind neîntemeiată, emisă cu încălcarea normelor de drept material şi aprecierea arbitrală de către instanţă a circumstanţelor cauzei, pasibilă de a fi casată.

Menționează că instanţa de insolvabilitate invocă faptul că administratorul autorizat nu a demonstrat culpa pârâților survenirea insolvabilității debitorului, invocând că cererea privind atragerea la răspundere subsidiară a fost respinsă, şi prin prisma lipsei calității de persoană căreia i-ar fi imputabilă starea de insolvabilitate, chestiunea dedusă judecății ține exclusiv de subiectul de la care se pretinde încasarea sumelor cu titlu de remunerare şi onorariu fix şi culpa acestuia în cauzarea stării de insolvabilitate a SRL"ZOOFARMSERVICE".

Afirmă că potrivit încheierii contestate, de fapt instanţa de insolvabilitate constată că instituția încasării remunerației administratorului provizoriu/lichidatorului pentru perioada de administrare a debitorului de la membrii organelor de conducere a acestuia, operează doar în cazul în care se constată că debitorul nu

dispune de bunuri sau că bunurile lui nu pot acoperi cheltuielile procedurii de insolvabilitate sau ale procedurii falimentului, însă reține că încasarea remunerației şi a onorariului fix de la membrii organelor de conducere a debitorului este condiționată de constarea culpei membrilor organelor de conducere la apariția stării de insolvabilitate a debitorului stabilit de art. 248 din Legea insolvabilității. Astfel, instanţa de insolvabilitate la emiterea încheierii Judecătoriei Chişinău sediul Central nr.2i-196/18 din 9 aprilie 2024 în mod eronat confundă culpa organelor de conducere a debitorului, în cauzarea stării de insolvabilitate a debitorului în sensul art. 248 Legea insolvabilității cu culpa organelor de conducere la apariția stării de insolvabilitate prevăzută de Hotărârea Curţii Constituţionale nr. 16 din 9 iunie 2020 la care instanţa de insolvabilitate face referire.

Punctează că culpa în sensul art. 248 a Legii insolvabilității presupune existența legăturii de cauzalitate dintre acțiunile sau inacțiunile membrilor organelor de conducere a debitorului prevăzute la art. 248 din Lege şi apariția stării de insolvabilitate, în sensul că insolvabilitatea se datorează anume acţiunilor intenționate ale acestora şi nu altor circumstanțe. Mai mult ca atât atragerea la răspundere subsidiară a persoanelor culpabile de apariția stării de insolvabilitate prin prisma art. 248 Legea insolvabilității are ca scop răspunderea solidară a membrilor organelor de conducere a debitorului pentru creanțele creditorilor. Pe când culpa prevăzută de Hotărârea Curţii Constituţionale nr. 16 din 9 iunie 2020 la care instanţa de insolvabilitate face referire presupune responsabilitatea pe care trebuie sa o dețină membrii organelor de conducere şi asociații (proprietarii) debitorului pentru asigurarea gestiuni şi activități normale a întreprinderii precum şi a cheltuielilor acestei întreprinderi, inclusiv a cheltuielilor pentru lichidarea întreprinderii sau eventualul proces de insolvabilitate în virtutea obligațiilor de gestionare a întreprinderii precum şi a dreptului sinalagmatic de a beneficia din venitul debitorului.

Prin urmare, solicită admiterea cererii de recurs, casarea integrală a încheierii instanței de fond, cu soluționarea problemei în fond și adoptarea unei decizii privind admiterea cererii înaintate de administratorul autorizat Nicolae Bostan.

10. Potrivit fișei de repartizare a dosarului, cauza a fost repartizată spre examinare în ordine de recurs, judecătorului Ana Panov în mod automat-aleatoriu la 23 mai 2024.
11. Intimata SRL”ZOOFARMSERVICE”, deși a fost informată despre examinarea recursului prin intermediul administratorului statuar și fondatorului unic Alexandr Harcenco, nu a prezentat referință la acesta și nu și-au expus poziția vis-a-vis de problema dedusă judecății.

Aprecierea instanţei de recurs:

12. Analizând motivele invocate în cererea de recurs, în cumul cu materialele

pricinii, Colegiul civil al Curţii de Apel Chişinău consideră cererea de recurs întemeiată şi pasibilă de admis, cu casarea încheierii contestate, soluționând prin decizie problema în fond, reieșind din următoarele considerente.

13. În conformitate cu articolele 423, 424 alin. (1) şi 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă, Curţile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii. Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului şi a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părţilor.
14. În conformitate cu prevederile art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii, recurentul respectând acest termen.
15. În conformitate cu art. 427 lit. c) din Codul de procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul şi să caseze integral sau parţial încheierea, soluționând prin decizie problema în fond.
16. Pentru a ajunge la această concluzie instanța de recurs reține următoarele argumente.
17. Din suportul probatoriu prezent la materialele cauzei, se atestă că la data de 26 decembrie 2017, creditorul SRL”Medicamentum” a depus cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate în privinţa debitorului SRL”ZOOFARMSERVICE”.
18. Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 2 ianuarie 2018, cererea introductivă a fost admisă spre examinare.
19. Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 11 ianuarie 2018, cauza de insolvabilitate în privința SRL”ZOOFARMSERVICE”, a fost transmisă pentru judecare în instanța competentă – Judecătoria Chișinău.
20. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din data de 15 februarie 2018, s-a primit în procedură cauza de insolvabilitate în privința SRL”ZOOFARMSERVICE”.
21. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 15 octombrie 2018 a fost intentat procesul de insolvabilitate în privinţa debitorului SRL”ZOOFARMSERVICE”, cu inițierea procedurii simplificate a falimentului, în calitate de lichidator a fost numit, administratorul autorizat Nicolae Bostan.
22. La data de 29 decembrie 2023, administratorul autorizat Nicolae Bostan a depus cerere privind aprobarea şi încasarea remunerației pentru exercitarea funcției de lichidator al SRL”ZOOFARMSERVICE” și cheltuielilor suportate și încasarea acestora de la membrul organelor de conducere a debitorului insolvabil SRL”ZOOFARMSERVICE”, Harcenco Alexandr.

23. Iar prin încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Central din 9 aprilie 2024, s-a respins integral cererea administratorului autorizat Nicolae Bostan cu privire la aprobarea şi încasarea remunerației pentru exercitarea funcției de lichidator al SRL”ZOOFARMSERVICE” și încasarea acesteia de la membrul organelor de conducere a debitorului insolvabil SRL”ZOOFARMSERVICE”, Harcenco Alexandr.
24. Verificând legalitatea şi temeinicia încheierii instanţei ierarhic inferioare în raport cu criticele formulate în cererile de recurs şi materialul probator, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chișinău conchide că soluţia instanţei de fond privind respingerea cererii cu privire la aprobarea și încasarea remunerației, este una incorectă, rezultată din aprecierea eronată a materialului probator şi interpretarea incorectă a normelor de drept material.
25. În conformitate cu prevederile art. 5 alin. (5) lit. c) a Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, una din competențele principale ale instanţei de insolvabilitate este desemnarea administratorului provizoriu şi fixarea remunerației lui, desemnarea administratorului insolvabilității sau, după caz, a lichidatorului care va administra procedura până la confirmarea ori, după caz, până la înlocuirea sa de către adunarea creditorilor, precum şi stabilirea atribuțiilor lui pentru această perioadă.
26. Potrivit prevederilor art. 52 alin. (1) lit. b) din Legea insolvabilității, cheltuielile procesului de insolvabilitate includ remunerația şi cheltuielile administratorului provizoriu, ale administratorului insolvabilității/lichidatorului, dacă au fost prevăzute.
27. Conform prevederilor art. 70 alin. (1) din Legea insolvabilității, pentru îndeplinirea funcţiilor, administratorul/lichidatorul are dreptul la remuneraţie şi la compensarea cheltuielilor aferente. Alin. (2) prevede că remuneraţia administratorului/ lichidatorului se constituie din onorarii fixe şi onorarii de succes sub formă procentuală şi se achită în monedă naţională, inclusiv în cazul în care remuneraţia se determină în funcţie de creanţe/sume în valută străină. Iar potrivit alin. (3), cuantumul onorariul fix al administratorului/lichidatorului se stabileşte de către comitetul creditorilor ori, în cazul în care acesta nu este constituit, de către adunarea creditorilor prin negocieri. Acest cuantum nu poate fi mai mic de coeficientul mediu de multiplicare recomandat pentru stabilirea salariului de funcţie al conducătorilor încadraţi în unităţi care nu aplică sistemul de salarizare bazat pe reţeaua tarifară unică de salarizare, înmulţit la cuantumul minim garantat al salariului din sectorul real la unităţile cu autonomie financiară. Iar potrivit alin. (13) al aceluiași articol, în cazul în care se constată că debitorul nu dispune de bunuri sau că bunurile lui nu pot acoperi cheltuielile procedurii de

insolvabilitate sau ale procedurii falimentului, achitarea onorariului fix administratorului/lichidatorului, precum şi compensarea cheltuielilor aferente se trec în mod solidar, prin încheiere judecătorească, în obligaţia organelor de conducere ale debitorului consemnate la art.247. Încheierea judecătorească se emite cu citarea administratorului/lichidatorului, a membrilor organelor de conducere ale debitorului în a cărui obligaţie se cere trecerea acoperirii cheltuielilor masei debitoare, a preşedintelui comitetului creditorilor. Încheierea poate fi atacată cu recurs de persoanele vizate în ea. Neprezentarea părţilor citate legal nu împiedică examinarea cauzei.

28. Raportând la caz prevederile legale sus menționate, Colegiul constată că instanța de fond eronat a respins cererea cu privire la aprobarea și încasarea remunerației, or, potrivit încheierii contestate, de fapt instanţa de insolvabilitate constată că instituția încasării remunerației administratorului provizoriu/lichidatorului pentru perioada de administrare a debitorului de la membrii organelor de conducere a acestuia, operează doar în cazul în care se constată că debitorul nu dispune de bunuri sau că bunurile lui nu pot acoperi cheltuielile procedurii de insolvabilitate sau ale procedurii falimentului, însă reține că încasarea remunerației şi a onorariului fix de la membrii organelor de conducere a debitorului este condiționată de constarea culpei membrilor organelor de conducere la apariția stării de insolvabilitate a debitorului stabilit de art. 248 din Legea insolvabilității.
29. La acest compartiment, Colegiul punctează că instanța de fond în mod eronat confundă culpa organelor de conducere a debitorului, în cauzarea stării de insolvabilitate a debitorului în sensul art. 248 Legea insolvabilității, cu culpa organelor de conducere la apariția stării de insolvabilitate prevăzută de Hotărârea Curţii Constituţionale nr. 16 din 9 iunie 2020 la care instanţa de insolvabilitate face referire.
30. Colegiul remarcă, că culpa în sensul art. 248 a Legii insolvabilității, presupune existența legăturii de cauzalitate dintre acțiunile sau inacțiunile membrilor organelor de conducere a debitorului prevăzute la art. 248 din Lege şi apariția stării de insolvabilitate, în sensul că insolvabilitatea se datorează anume acţiunilor intenționate ale acestora şi nu altor circumstanțe.
31. Mai mult ca atât atragerea la răspundere subsidiară a persoanelor culpabile de apariția stării de insolvabilitate prin prisma art. 248 Legea insolvabilității are ca scop răspunderea solidară a membrilor organelor de conducere a debitorului pentru creanțele creditorilor.
32. Pe când culpa prevăzută de Hotărârea Curţii Constituţionale nr. 16 din 9 iunie 2020 la care instanţa de insolvabilitate face referire, presupune responsabilitatea pe care trebuie sa o dețină membrii organelor de conducere şi asociații (proprietarii) debitorului pentru asigurarea gestiuni şi activități

normale a întreprinderii precum şi a cheltuielilor acestei întreprinderi, inclusiv a cheltuielilor pentru lichidarea întreprinderii sau eventualul proces de insolvabilitate în virtutea obligațiilor de gestionare a întreprinderii precum şi a dreptului sinalagmatic de a beneficia din venitul debitorului.

33. Conform prevederilor art. 72 alin. (1) a Legii cu privire la societățile cu răspundere limitată, administratorul este obligat să gestioneze societatea astfel încât scopurile, pentru care aceasta a fost constituită, să fie realizate cât mai eficient.
34. Conform prevederilor art. 186 alin. (1) din Codul civil, administratorul trebuie să acţioneze alegând calea pe care o consideră, cu bună-credinţă, cea mai bună pentru a atinge scopurile persoanei juridice, ţinînd cont în special de: a) consecinţele probabile pe termen lung ale modului în care acţionează; b) interesele salariaţilor persoanei juridice; c) necesitatea de a încuraja raporturile persoanei juridice cu furnizorii, clienţii şi cu alţi cocontractanţi; d) impactul activităţii persoanei juridice asupra comunităţii şi mediului înconjurător; e) dezideratul de a menţine o reputaţie că persoana juridică activează conform unor standarde înalte în domeniul său de activitate; f) necesitatea de a trata în mod echitabil membrii persoanei juridice. Iar potrivit alin. (2), cu toate acestea, în cazurile expres prevăzute de lege, administratorul trebuie să acţioneze pentru a proteja interesele creditorilor persoanei juridice.
35. Prin urmare, Colegiul atestă că instanța de fond eronat a interpretat culpa (responsabilitatea) prevăzută de Hotărârea Curții Constituționale nr. 16 din 9 iunie 2020, care este diferită de culpa pentru acțiunile și inacțiunile de la art. 248 din Legea insolvabilității care necesită o procedură specială.
36. Totodată, potrivit Hotărârii Curții Constituționale nr. 16 din 9 iunie 2020, la care instanța de fond face referire, Curtea Constituțională a indicat doar impunerea apariției stării de insolvabilitate și nu în mod obligatoriu atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului, or, în textul Hotărârii Curții Constituționale nr. 16 din 9 iunie 2020, nu este reflectat art.248 din Legea insolvabilității.
37. În aceeași ordine de idei, Colegiul punctează că în urma a celor elucidate și constatate, luând în considerație că onorariul administratorului provizoriu/ lichidatorului pentru perioada de referință a fost calculat conform normelor de drept în vigoare și aplicabile speței în cauză, precum și din considerent că, la moment, debitorul nu mai dispune de bunuri care pot fi incluse în masa debitoare, instanța consideră că cererea administratorului autorizat Nicolae Bostan privind încasarea din contul membrilor organelor de conducere a SRL”ZOOFARMSERVICE”, este parțial întemeiată.
38. În același timp, instanța consideră necesar de a releva și faptul că funcția de administrator al insolvabilității/lichidator este executată de un profesionist -

administrator autorizat, care nu poate fi obligat să activeze gratis. Or art. 43 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova prevede că orice persoană are dreptul la muncă, dar și dreptul la remunerație pentru munca depusă.

39. Acest drept al lichidatorului este prevăzut atât de art. 66 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității, cât și de articolul 1 din Protocolul nr. 1 al Convenției Europene a Dreptului Omului.
40. Iar în prezenta speță, divergențele sunt legate de subiectul pasibil suportării acestor plăți și nu de dreptul la remunerație în esență.
41. În acest sens, instanța v-a reține constatările Curții Constituționale, invocate în hotărârea privind excepția de neconstituționalitate a art. 70 alin. (3) și (13) din Legea insolvabilității, emisă la 9 iunie 2020.
42. Astfel, în pct. 73 a hotărârii menționate, Curtea a statuat că, Legea insolvabilităţii instituie o prezumţie a culpei membrilor organelor de conducere, având în vedere obligaţia lor de a acoperi remunerarea administratorului insolvabilității sau a lichidatorului şi cheltuielile acestor subiecte în legătură cu procedurile insolvabilităţii şi lichidării. Această prezumţie nu poate fi răsturnată, aşa cum decurge clar din textele legale analizate de către Curte. Mai mult, Curtea notează că membrii organelor de conducere ar întâmpina, în asemenea situaţii, obstacole insurmontabile, pentru că Legea insolvabilităţii nici măcar nu pretinde existenţa unei legături cauzale între insolvabilitate sau faliment şi caracterul culpabil al acţiunilor sau al inacţiunilor lor.
43. Iar în pct. 74 a hotărârii, reţine că echilibrul dintre principii nu trebuie să presupună existenţa unei sarcini individuale şi excesive pentru persoane. Persoanele trebuie să aibă parte de garanţii efective şi adecvate în eventualitatea abuzurilor *(e.g.,* unii membri ai organelor de conducere nu trebuie să răspundă patrimonial prin acoperirea onorariului şi a cheltuielilor administratorului sau lichidatorului atunci când insolvabilitatea a fost provocată de alţi membri ai organelor de conducere). Chiar dacă persoanele afectate, *i.e.* membrii organelor de conducere şi asociaţii, acţionarii sau membrii debitorului, ar avea posibilitatea să dovedească lipsa culpei lor în eventualele proceduri judiciare, prevederile contestate nu-i absolvă de obligaţia plăţii onorariului şi a cheltuielilor aferente. Curtea subliniază că asemenea măsuri rigide defavorizează *de plano* dreptul de proprietate al persoanelor în discuţie. Din acest punct de vedere, dreptul lor de proprietate este garantat insuficient (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Kotov* v. *Rusia* [MC], 3 aprilie 2012, § 114).
44. Mai mult, în pct. 75 din hotărâre, Curtea a statuat că, spre deosebire de răspunderea membrilor organelor de conducere faţă de administratorul insolvabilităţii/lichidator, răspundere care pretinde, fără diferenţierea

circumstanţelor, acoperirea sumei onorariului şi a cheltuielilor relevante, răspunderea acestor membri faţă de creditori pretinde, ca aspect esenţial, culpa lor la apariţia stării de insolvabilitate. Articolul 248 alin. (1) din Lege stabileşte că „dacă în cadrul procesului sunt identificate persoane **cărora le-ar fi imputabilă apariţia stării de insolvabilitate a debitorului,** la cererea administratorului insolvabilităţii/ lichidatorului instanţa de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să le suportate de membrii organelor lui de conducere".

45. Curtea a observat că normele contestate comportă consecinţe negative pentru membrii organelor de conducere ale societăţii intrate în insolvabilitate, cărora le impune plata onorariului fix al administratorului insolvabilității/lichidatorului, precum şi cheltuielile suportate de acesta, fără ca ei să poarte vreo culpă. Cu alte cuvinte, legislatorul prezumă reaua-credință a acestor persoane.
46. Totuși, categoria membrilor organelor de conducere ale debitorului este o categorie vastă, care-i poate include, potrivit articolului 247 alin. (1) din Lege pe administratorii societăţilor comerciale, pe membrii organelor executive, pe membrii consiliilor de supraveghere (de observatori), pe lichidatori şi pe membrii comisiilor de lichidare, precum şi pe contabili. Nu toate funcţiile enumerate de Lege şi incluse în categoria membrilor organelor de conducere ale debitorului au un rol egal şi decisiv în administrarea societăţii. Mai mult, dacă legislatorul a instituit prezumţia culpei membrilor organelor de conducere în privinţa achitării onorariului administratorului/ lichidatorului, această soluţie s-ar fi impus, *a fortiori*, şi în cazul răspunderii faţă de creditorii debitorului, acoperirea datoriilor faţă de creditori reprezentând scopul general urmărit de lege.
47. Prin urmare, Curtea a considerat că principiul echilibrului corect impune ca standardul culpei membrilor organelor de conducere la apariţia stării de insolvabilitate a debitorului stabilit de articolul 248 din Lege, standard aplicabil pentru realizarea scopului general al Legii, să fie aplicabil şi în cazul realizării scopului special al plăţii onorariului administratorului/lichidatorului.
48. Pornind de la constatările Curții Constituționale expuse în hotărârea privind excepția de neconstituționalitate a art. 70 alin. (3) și (13) din Legea insolvabilității, emisă la 9 iunie 2020, instanța de insolvabilitate reține că încasarea remunerației de la membrii organelor de conducere ale debitorului este condiționată de constatarea culpei membrilor organelor de conducere la apariția stării de insolvabilitate a debitorului stabilit de articolul 248 din Legea insolvabilității.
49. Astfel, în conformitate cu art. 28 din Legea nr. 317 din 13 decembrie 1994 cu privire la Curtea Constituţională, actele Curţii Constituţionale sunt acte

oficiale şi executorii pe întreg teritoriul ţării, pentru toate autorităţile publice şi pentru toate persoanele juridice şi fizice. Totodată, pentru autorităţile publice este instituită obligativitatea de a executa actele corespunzătoare de jurisdicţie constituţională.

50. Având în vedere constatările nominalizate, instanţa de insolvabilitate evidenţiază că obiectul probaţiunii sau elementul necesar a fi dovedit, respectiv faptul juridic, este materializat prin culpa organelor de conducere ale debitorului la apariţia stării de insolvabilitate, de care legea leagă consecinţele juridice stipulate de art. 32 alin. (2) şi art. 70 alin. (13) din Legea insolvabilităţii nr. 149 din 29 iunie 2012.
51. Conform art. 10 alin. (1) şi (2) din Legea insolvabilităţii nr.149 din 29 iunie 2012, temeiurile de intentare a procesului de insolvabilitate, intentarea unui proces de insolvabilitate presupune existența unui temei general sau special. Temeiul general de intentare a unui proces de insolvabilitate constă în incapacitatea de plată a debitorului.
52. Conform art. 14 alin. (1)-(4) din Legea insolvabilităţii nr.149 din 29 iunie 2012, debitorul este obligat să depună cerere introductivă dacă există unul din temeiurile prevăzute la art. 10. Debitorul este obligat să depună cerere introductivă şi în cazul în care: executarea integrală a creanţelor scadente ale unui sau ale mai multor creditori poate cauza imposibilitatea satisfacerii integrale la scadenţă a creanţelor celorlalţi creditori; în cadrul lichidării, care se efectuează conform altor legi, devine evident că debitorul nu poate satisface integral creanţele creditorilor. Debitorul este obligat să depună cerere introductivă imediat, dar nu mai târziu de expirarea a 30 de zile din data survenirii temeiurilor indicate în prezentul articol la alin.(2) şi la art. 10 alin.(2). Dacă debitorul nu depune cerere introductivă în cazurile şi în termenul prevăzut în prezentul articol, persoana care, în conformitate cu legislaţia în vigoare, are dreptul de a reprezenta debitorul, asociaţii cu răspundere nelimitată şi lichidatorii debitorului răspund subsidiar în faţa creditorilor pentru obligaţiile apărute după expirarea termenului prevăzut la alin.(3). Aceste persoane sunt trase la răspundere contravenţională în conformitate cu legea.
53. Conform art. 72 alin. (1), (4) și (5) din Legea privind societățile cu răspundere limitată nr. 135 din 14 iunie 2007, administratorul este obligat să gestioneze societatea astfel încât scopurile, pentru care aceasta a fost constituită, să fie realizate cât mai eficient. Administratorul asigură ținerea contabilității societății, precum și a registrelor societății prevăzute de lege și de actul de constituire, și informează asociații cu privire la starea de lucruri și la gestiunea societății. În exercitarea atribuțiilor sale, administratorul va da dovadă de diligență și loialitate.

54. Instanţa constată că, inacțiunile membrilor organelor de conducere a SRL”ZOOFARMSERVICE” sunt susceptibile să probeze culpa la apariția stării de insolvabilitate a SRL”ZOOFARMSERVICE”, or cererea introductivă a fost depusă în instanţa de insolvabilitate de către creditorul SRL”Medicamentum” şi nici de cum de către debitor.
55. Mai mult ca atât, în hotărârea sa, Curtea Constituțională leagă încasarea remunerației de la membrii organelor de conducere ale debitorului de constatarea culpei membrilor organelor de conducere la apariția stării de insolvabilitate a debitorului stabilit de articolul 248 din Legea insolvabilității.
56. În același timp, instanța consideră necesar de a releva și faptul că funcția de administrator al insolvabilității/lichidator este executată de un profesionist - administrator autorizat, care nu poate fi obligat să activeze gratis. Or art. 43 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova prevede că orice persoană are dreptul la muncă, dar și dreptul la remunerație pentru munca depusă.
57. Acest drept al lichidatorului este prevăzut atât de art. 66 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității, cât și de articolul 1 din Protocolul nr. 1 al Convenției Europene a Dreptului Omului.
58. Prin urmare, inoperabilitatea încasării remunerației de la membrii organelor de conducere în situația existenței unei hotărâri judecătorești de respingere a cererii de atragere la răspundere subsidiară, reprezintă a abordare dual, deoarece, pe lângă drepturile și interesele membrilor organelor de conducere a debitorului protejate prin hotărârea Curții Constituționale emisă la 9 iunie 2020 privind excepția de neconstituționalitate a art. 70 alin. (3) și (13) din Legea insolvabilității, se viciază un alt drept fundamental – dreptul de a fi remunerat pentru munca prestată.
59. În această ordine de idei Colegiul reţine că circumstanțele expuse supra justifică încasarea din contul membrilor organelor de conducere a SRL”ZOOFARMSERVICE” (în faliment), Alexandr Harcenco, în beneficiul administratorului autorizat Nicolae Bostan, a remuneraţiei pentru exercitarea atribuțiilor de administrator provizoriu și lichidator. Or, perioada provizorie şi cheltuielile suportate în exercitarea atribuțiilor de către administratorul provizoriu puteau fi depăşite în situaţia în care, cererea introductivă era depusă de către debitor.
60. Prin urmare, din considerentele menţionate şi având în vedere faptul că, încheierea primei instanţe este neîntemeiată, iar argumentele invocate de către recurent întemeiate, instanţa de recurs consideră necesar de a admite cererea de recurs, a casa încheierea instanţei de fond, soluționând prin decizie problema în fond.

În conformitate cu art. 427 lit. c) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău,-

D E C I D E :

Se admite cererea de recurs declarată de recurentul administratorul autorizat Nicolae Bostan.

Se casează încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Central din 9 aprilie 2024, şi se soluționează problema în fond:

Se admite parțial cererea administratorului autorizat Nicolae Bostan.

Se încasează din contul lui Alexandr Harcenco, în beneficiul administratorului autorizat Nicolae Bostan, remunerația pentru exercitarea funcției de lichidator al SRL"ZOOFARMSERVICE", în sumă de 25000,00 lei.

În rest, cererea administratorului autorizat Nicolae Bostan, se respinge ca neîntemeiată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele şedinţei: Ana Panov

Judecătorii: Natalia Mămăligă

Ala Malîi